

Opinie
 Algemeen
 Winst
 Arbeid, loon en resultaat
 Inkomensvoorzieningen en pensioenen
 Sociale Zekerheid
 Eigenwoningregeling
 Privégebruik auto
 Aanmerkelijk belang/Directeur-groootaandeelhouder
 Inkomsten uit vermogen/Inkomen uit sparen en beleggen
 Inkomstenbelasting diversen
 Vennootschapsbelasting/Dividendbelasting
 Successiewet
 Belastingen van rechtsverkeer
 Omzetbelasting
 Douane
 Accijnzen
 Motorrijtuigen en belastingen
 Milieuheffingen
 Overige heffingen
 Heffing lokale overheden
 WOZ
 Formeel belastingrecht
 Invordering
 Internationaal en Europees
 Diversen

[NTFR Beschouwingen](#)
[NTFR Artikelen](#)

Archief NTFR

- Selecteer jaar - ▾

Verberg inhoudsopgave

Nederlands Tijdschrift voor Fiscaal Recht 2018/1237

Het met hulp van een fraudeerende belastingambtenaar uitgekeerde bedrag van € 19.500.000 kan volgens A-G IJzerman worden nagevorderd; Parket bij de Hoge Raad, nr. 17/03710

Belastingjaar/tijdvak	2012
Brondocumenten	Conclusie A-G IJzerman 26 april 2018, nr. 17/03710 Beroepschrift in cassatie bij HR nr. 17/03710 - 2 Beroepschrift in cassatie bij HR nr. 17/03710 - 1
Wetsartikelen	Awb AWR - art. 16 AWR - art. 65
Auteur	Mr. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma *
Publicatiedatum NTFR	31-5-2018
Afleveringsnummer	22
Rubriek	Formeel belastingrecht
ECLI	ECLI:NL:PHR:2018:469

[vorig](#) [volgend](#)

Samenvatting

Op 15 maart 2014 is aan belanghebbende de aanslag VPB over 2012, conform de aangifte, opgelegd naar een belastbaar bedrag van nihil. Daarop nemen de gebeurtenissen een merkwaardige wending. Een bepaalde belastingambtenaar heeft, geheel ongefundeerd en frauduleus, ervoor gezorgd dat € 19.500.000 op de bankrekening van belanghebbende terecht kwam. Aan de overboeking van het bedrag van € 19.500.000 op de bankrekening van belanghebbende lag een ambtshalve, op de voet van art. 65 AWR genomen, ten name van belanghebbende gestelde beschikking ten grondslag, met dagtekening 14 juni 2014. Uit de verminderingbeschikking blijkt dat het gehele bedrag van € 19.500.000 is geboekt als verrekenende dividendbelasting. Echter, het is niet waar dat belanghebbende zeer grote bedragen aan beleggingsdividenden zou hebben ontvangen, waarvan de daarop bij uitbetaling ingehouden dividendbelasting zou kunnen worden verrekend bij belanghebbende. Met dagtekening 27 september 2014 is aan belanghebbende, ter correctie van de ten onrechte bij de verminderingbeschikking verleende 'teruggaaf', een navorderingsaanslag VPB 2012 opgelegd, ten bedrage van € 19.500.000. De onderhavige procedure ziet op die navorderingsaanslag. Hof Arnhem-Leeuwarden (27 juni 2017, nr. 16/01062, [NTFR 2017/2198](#)) heeft geoordeeld dat het besluit van de gemandateerde ambtenaar tot 'teruggaaf' niet aan de inspecteur (het bestuursorgaan) kan worden toegerekend, omdat het besluit door de gemandateerde buiten de grenzen van zijn bevoegdheid is genomen. Volgens het hof is het besluit ongeldig en diende het in het geding voor het hof als non-existent te worden beschouwd. Dat betekent dat er geen grondslag was voor de betaling van € 19.500.000 als een teruggaaf van belasting, zodat moet worden aangenomen dat deze betaling moet worden aangemerkt als een onverschuldigde betaling. Het hof achtte het opleggen van de navorderingsaanslag hier niet mogelijk en heeft die vernietigd.

A-G IJzerman merkt op dat het duidelijk is dat de belastingambtenaar niet had mogen fingeren, in de zin van verzinnen of voorwenden, dat er dergelijke dividendbelasting te verrekenen was door belanghebbende. Echter, de advocaat-generaal betwijfelt of de belastingambtenaar daarmee is getreden buiten de grenzen van de formeel aan hem toebedeelde ambtelijke bevoegdheid om een belastingaanslag of verminderingbeschikking vast te stellen. Niet in geschil is dat de belastingambtenaar, ten tijde van het ambtshalve verlenen van de verminderingbeschikking, intern bevoegd was verklaard om hier de bevoegdheden van de inspecteur uit te oefenen (onder meer) als voorzien in art. 65 AWR. Op grond daarvan heeft de belastingambtenaar volgens de advocaat-generaal een formeel geldige verminderingbeschikking vastgesteld. Dat die materieel helemaal niet deugt, kan daaraan zijns inziens niet afdoen. Volgens de advocaat-generaal kent het (fiscale) bestuursrecht niet de figuur van de van rechtswege nietige aanslag of een van rechtswege nietige beschikking. Indien het zich voordoet dat een op zichzelf bevoegde ambtenaar een (veel) te hoge verminderingbeschikking heeft opgelegd, zal dat nadien moeten worden gecorrigeerd door navordering, binnen de mogelijkheden van art. 16 AWR. Dit is de situatie die zich hier, naar de advocaat-generaal meent, voordoet. Aldus slaagt het middel van de staatssecretaris.

Commentaar

To be or not to be? Gebaseerd op gefingeerde feiten is een 'ambtshalve vermindering' gegeven van € 19,5 miljoen, die in een levensechte teruggave heeft geresulteerd. Daarover lopen diverse strafzaken. Om die teruggave te corrigeren is een navorderingsaanslag van eenzelfde bedrag opgelegd. In cassatie tegen de navorderingsaanslag is de discussie: 'bestaat' die ambtshalve verminderingbeschikking wel, en kan de teruggave dus met een navordering worden gecorrigeerd? Of bestaat de beschikking niet en is de uitbetaling van die teruggave 'alleen maar'